

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jolanta Korkus

Protokolant: stażysta K. P.

w obecności oskarżyciela publicznego przedstawiciela U. S. w P. D. Z.

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2018 roku,

sprawy Z. M. (1) z domu K. c. A. i S. z domu N. ur. (...) w T.

oskarżonej o to, że:

I. zajmując się na podstawie pełnomocnictwa sprawami gospodarczymi (...) Ś., będącej właścicielem (...)i (...), jako wspólnik odpowiada za to, że wbrew obowiązkowi określonym w art. 9 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016r., poz. 716 j.t. ze zm.), w okresie od dnia 11.11.2016r. do 17.04.2017r., uchylając się od opodatkowania Spółka dwa razy z wykorzystaniem takiej samej sposobności nie złożyła (...) R. deklaracji na podatek od środków transportowych na 2016r. i 2017r., przez co uszczupliła ten podatek na łączną kwotę 4.433,00 zł.

tj o wykroczenie skarbowe określone w art. 54 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks

II. zajmując się na podstawie pełnomocnictwa sprawami gospodarczymi (...)Ś., jako wspólnik odpowiada za to, że wbrew obowiązkowi określonymu w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2016r. poz. 2031 j.t. ze zm.), w okresie od dnia 21.03.2016r. do 20.01.2017r., Spółka będąc płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych jedenaście razy z wykorzystywaniem takiej samej sposobności nie wpłaciła w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki, na rachunek Urzędu Skarbowego w P., pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych za m-ce: od lutego do grudnia 2016r., w łącznej kwocie 13.127,00 zł.

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks

1. oskarżoną **Z. M. (2)** uznaje za winną popełnienia czynu opisanego w punkcie I i za to na podstawie art. 54 § 3 kks wymierza jej karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych;
2. oskarżoną **Z. M. (2)** uznaje za winną popełnienia czynu opisanego w punkcie II i za to na podstawie art. 77 § 2 kks wymierza jej karę grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych;
3. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków i kwotę 130,00 (sto trzydzieści) złotych tytułem opłat.

UZASADNIENIE

(...) z siedzibą w miejscowości Ś. jest właścicielem pojazdów transportowych podlegających opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych w 2016 i 2017 r. – (...) marki (...) nr rej. (...) oraz (...)marki (...) nr rej. (...).

Jako podatnik podatku od środków transportowych GRUPA (...) Sp. z o.o. miała obowiązek:

1 składać do dnia 15 lutego właściwemu organowi podatkowemu deklarację na podatek od środków transportowych na dany rok podatkowy, sporządzoną na formularzu wg określonego wzoru, a jeżeli obowiązek powstał po tym dniu - w terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniających powstanie tego obowiązku;

2 odpowiednio skorygować deklarację w razie zaistnienia okoliczności mających wpływ na powstanie lub wygaśnięcie obowiązku podatkowego, lub zmianę miejsca zamieszkania lub siedziby- w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych okoliczności;

3 wpłacać obliczony w deklaracji podatek od środków transportowych bez wezwania na rachunek budżetu właściwej gminy.

(...) się z tego obowiązku nie wywiązała i nie złożyła deklaracji na podatek od środków transportowych za lata 2016, 2017 ani nie wpłaciła żadnej raty w/w podatku.

Prawomocną decyzją z dnia 18.04.2018 r. w sprawie (...) (...) (...) (...) R. określił wobec GRUPA (...) Sp. z o.o. wysokość zobowiązania podatkowego w podatku od środków transportowych o nr rej. (...) na 2017 r. na kwotę 3800,00 zł.

Prawomocną decyzją z dnia 18.04.2017 r. w sprawie (...) (...) (...) (...) R. określił wobec (...) wysokość zobowiązania podatkowego w podatku od środków transportowych o nr rej. (...) za listopad i grudzień 2016 r. na kwotę 633,00 zł.

(decyzja k. 26, pismo k. 1, decyzja k. 2, wezwanie k. 29)

(...) w latach 2016, 2017 była płatnikiem podatku dochodowego od wynagrodzeń od osób fizycznych. Za okres od lutego 2016 roku do grudnia 2016 roku (...) nie wpłaciła w terminie zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych w łącznej kwocie 13127,00 złotych. W toku postępowania należności z tytułu podatku od osób fizycznych zostały w większości uregulowane.

(zawiadomienie k. 5, zestawienie k. 52, deklaracja k. 53, informacja k. 56)

(...)Spółka (...)ma dwóch wspólników – Z. M. (2) oraz A. M.. Zarząd Spółki jest jednoosobowy. Prezesem Zarządu jest A. M.. Okresie od stycznia 2016 r. do lipca 2016 r. A. M. przebywała na zwolnieniu lekarskim. W dniu (...) urodziła dziecko i następnie przebywała na urlopie macierzyńskim i rodzicielskim do lipca 2017 r. W tym czasie sprawami spółki zajmowała się druga wspólniczka Z. M. (2).

(informacja z KRS k. 8-13, kopie zwolnień lekarskich k. 42-47, wnioski o urlop k. 48, k. 49, pełnomocnictwo k. 41)

Z. W. była karana.

(karta karna k. 55)

Oskarżona Z. W. przyznała się do popełnienia zarzuconych jej czynów. Wyjaśniła, że spółka nie płaciła podatków z powodu braku pieniędzy, gdyż Urząd Skarbowy zajął konto spółki i nie ma z czego kupić paliwa do samochodu.

(wyjaśnienia oskarżonej k. 36-37)

Sąd nie zaakceptował wyjaśnień oskarżonej uznając je za wyraz przyjętej linii obrony.

Sąd zaakceptował dowody z dokumentów złożonych do akt sprawy. Są to dokumenty autentyczne, zawierające szczegółowe informacje na temat należnych podatków od środków transportowych i dochodowego od osób fizycznych, poprawne pod względem merytorycznym. Żadna ze stron nie kwestionowała ich wartości dowodowej .

Pozostałe dowody podlegają aprobachie sądu jako nie budzące zastrzeżeń.

Z. M. (2) wyczerpała dyspozycję art. 54 §3 kks w zw. z art. 6 §2kks w zw. z art. 9 §3 kks , bowiem zajmując się sprawami gospodarczymi (...) na podstawie pełnomocnictwa prezesa zarządu spółki wbrew obowiązkom określonym w art. 9 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych w okresie od dnia 11.11.2016 r. do dnia 17.04.2017 r. uchylając się od opodatkowania dwa razy z wykorzystaniem takiej samej sposobności nie złożyła wójtowi gminy R. deklaracji za podatek od środków transportowych na 2016 r. i 2017 r. przez co uszczupliła ten podatek na łączną kwotę 4433,00 złote. Takie zachowanie oskarżonej było umyślne.

Oskarżona Z. M. (2) wypełniła również znamiona art. 77 §2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 9 §3 kks , ponieważ zajmując się jako wspólnik sprawami spółki GRUPA (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ś. wbrew obowiązkowi określonemu w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych w okresie od 21 marca 2016 r. do 20 stycznia 2017 r. jedenaście razy z wykorzystaniem takiej samej sposobności nie wpłaciła w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki na rachunek U. S. w P. pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych za miesiące od lutego do grudnia 2016 r. w łącznej kwocie 13127,00 złotych.

Przy wymiarze kar za każdy z czynów sąd wziął pod uwagę stopień ich społecznej szkodliwości, a także wartość uszczuplonych należności podatkowych. Jako okoliczność łagodzącą dotyczącą podatku od osób fizycznych poczytał uregulowanie tego podatku w urzędzie skarbowym. Za okoliczność obciążającą uznał uprzednią karalność oskarżonej. Z tych powodów sąd stwierdził , że kara 500,00 złotych grzywny za czyn z art. 54 §3 kks w zw. z art. 6 §2kks w zw. z art. 9 §3 kks oraz kara 10 stawek dziennych po 80 złotych każda za czyn z art. 77 §2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 9 §3 kks są karami dla oskarżonej łagodnymi, ale jednocześnie współmiernymi do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżoną czynów. Kary w tym wymiarze są dla oskarżonej dolegliwe , a jednocześnie realne do spłacenia. Odpowiadają jej możliwościom zarobkowym.

Z tych wszystkich względów sąd orzekł jak w sentencji wyroku.